

ningen flere decimaler, bortkastes disse, og den første decimal forhøjes med 1.“

2. § 9 a ophæves.

3. I § 33, stk. 3, sidste punktum, ændres „300 kr.“ til: „1.000 kr.“

4. I § 34, stk. 2, ændres „20.000 kr.“ til: „30.000 kr.“

§ 2.

Loven har virkning fra og med skatteåret 1968-69.

Bemærkninger til lovforslaget.

Grundlaget for den kommunale indkomstbeskatning er de enkelte skatteyderes statsskattepligtige indkomster, hvoraf kommunerne — bortset fra København, Frederiksberg og de københavnske omegnskommuner — beregner opholdskommuneskatten med en på grundlag af kommunens udskrivningsbehov for det enkelte skatteår fastsat beskatningsprocent. Forinden skatten beregnes, nedsættes indkomsterne med hustrufradrag efter samme regler, som gælder ved statsskatteberegningen, samt med et personfradrag, der udgør 6.000 kr. for forsørgere og 3.000 kr. for andre skatteydere. I de mindste købstæder og i omegnskommunerne til disse, samt i de mindre sognekommuner kan kommunalbestyrelsen bestemme, at personfradraget skal udgøre et mindre beløb end foran angivet.

Det heromhandlede beskatningsprocentssystem blev indført ved lov nr. 66 af 9. marts 1959 og gjort obligatorisk for samtlige kommuner uden for hovedstadsområdet fra og med skatteåret 1965-66, jfr. lov nr. 81 af 24. marts 1965.

I kommunerne i hovedstadsområdet pålignes kommuneskatten — efter at indkomsten er reduceret med personfradrag og eventuelt hustrufradrag efter de i øvrigt gældende regler — derimod efter en progressiv rateskala, der angiver kommuneskattens grundbeløb på de enkelte skalaindkomsttrin og er fælles for forsørgere og andre skatteydere. De kommuneskattebeløb, der faktisk pålignes skatteyderne, beregnes af grundbeløbene med den enkelte kommunes udskrivningsprocent, der fastsættes efter kommunens skattebehov for det pågældende skatteår. Den laveste udskrivningsprocent for skatteåret 1967-68 udgør 80 (Frederiksberg og Gentofte), medens den højeste udgør 127 (Drågor og Gladsaxe). I Københavns kommune er udskrivningsprocenten for 1967-68 99.

Ved nærværende lovforslag foreslås den særlige ordning for kommuneskattens beregning i Københavnsområdets kommuner ophævet, således at kommuneskatten på samme måde som i alle landets øvrige kommuner fremtidig beregnes med en for

alle skatteydere i vedkommende kommune fælles beskatningsprocent af skalaindkomsten.

For de enkelte kommuner i Københavnsområdet har den økonomiske betydning af den særlige kommunale progressionsbeskatning været noget forskellig. Det ligger i sagens natur, at det især er kommuner med mange store skatteydere, der har haft udbytte af progressionsbeskatningen. Disse kommuner har herved kunnet nedsætte deres udskrivningsprocent forholdsvis mere end de kommuner, der har færre store skatteydere, hvorved den indbyrdes afstand mellem skatteniveauet i Københavnsområdets kommuner er blevet større, end den ville have været under et beskatningsprocentssystem med en fast procent af alle indtægtsdele. Københavns kommunes udbytte af den kommunale progressionsbeskatning efter rateskalaen androg således i skatteåret 1967-68 af en samlet opholdskommuneskatteudskrivning på 646 mill. kr. kun ca. 17,4 mill. kr. Dette svarer til, at udskrivningsprocenten i Københavns kommune for nævnte skatteår skulle hæves fra 99 til knap 102, såfremt grundbeløbet udgjorde 14 pct. af alle skalaindkomster. For Gentofte kommune derimod skulle udskrivningsprocenten tilsvarende hæves fra 80 til knap 94. For Københavns og Gentofte kommuner ville der herefter for skatteåret 1967-68 have været tale om beskatningsprocenter på henholdsvis 14,2 og 13,1. Beskatningsprocenten for det laveste indkomsttrin (skalaindkomster på indtil 30.000 kr.) udgjorde i det nævnte skatteår i de to kommuner faktisk 13,9 (99 pct. af 14) og 11,2 (80 pct. af 14).

I forbindelse med afskaffelsen af den hidtil gældende skattefradragregel vil de skattepligtige indkomster og dermed skalaindkomsterne udvise en stigning uden en samtidig tilsvarende reel indtægtsfremgang. Såfremt den nugældende rateskala i Københavnsområdet bibeholdtes, ville betydeligt flere skatteydere end nu komme op over de i rateskalaen nævnte indkomsttrin og hermed blive undergivet den særlige kommunale progressionsbeskatning. Skulle rateskalaen ændres, således at de enkelte indtægter, der for tiden svarer kom-